

מתיקות ועריבות התורה

סיפורים משלים ואגדות לשולחן שבת ויקהל' - פקודי

לאן הלך הכסף?

למטרה אחרת שכן העיקר הוא המצווה. אך לעומתם הערב רב כאשר שמעו שכספם מעתה ואילך לא ילך למטרה וליעד אליו הוקדש כספם, הרי שמיד הפסיקו הם תרומתם. ובאמת מה ההיגיון שעומד מאחורי החלטה שכזו, הרי כבר גמרו בדעתם להוציא כסף זה מכיסם, מה אכפת להם מה יעשו בכסף הזה? העיקר שיעשו בזה עוד מצווה.

אכן פעמים שהאדם גמר בדעתו לעזור ולתמוך בזולת והנה כאשר שומע הוא שאחרים זכו במצווה גדולה זו וכבר אין צורך בעזרתו, לא רק שמחזיר הוא את כספו לכיסו, אלא משמיע הוא אנחת רווחה ואומר לעצמו ברוך ה' שלא היה צריך לתת ולהוציא מכיסו חס ושלום..

כמו כן כאשר הוא שומע שכספו הלך לבסוף למטרה אחרת לא משנה שכסף זה הלך למטרה נעלה יותר, הרי שמיד הוא הופך את העולם ויוצא בכותרות והצהרות היכן האחריות? אי אפשר לסמוך יותר על הגבאים! כל אחד עושה מה שהוא רוצה, אם הייתי יודע לאן הכסף הולך לא הייתי תורם.. וכן על זה הדרך... ושכח את ההלכה שאומרת שמותר לשנות ולתת את הכסף למצווה אחרת..

[בשביל לפתור בעיה זו, ישנן עמותות המכרזות מראש שכל התרומות הולכות לכלל פעילות העמותה]. ובאמת ישנם כאלה לא רק שמצטערים על כך שאחרים הקדימו נתינתם, אלא מיד מכריזים על אותו כסף שהחליטו לתת, ככסף המוחלט לצדקה ותורמים זאת למען מטרה ויעוד אחר.

יוצא שההחלטה היא ביד האדם לדעת היכן הוא מציב וממקם את עצמו, האם הוא מגדיר את עצמו בגדר 'ישראל' או שלא חס ושלום.

שבת שלום ומבורך!!!

"ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא" [ל"ה, ו'] משה רבנו מצוה את עם ישראל לתת תרומה לבניית המשכן, והנה מרבים עם ישראל להביא את נדבתם למשכן, מיד מכריז משה רבנו לא להביא יותר כסף וזהב. צריך להבין - מדוע היה צריך משה רבנו להכריז לא להביא יותר כסף, אדרבה כל מי שרוצה להביא כסף שיביא, וישתמשו בכסף הנותר למצווה אחרת?

מסביר ר"ש קלוגר זצ"ל - באמת לא היה צריך משה רבנו להכריז לעם ישראל לא להביא כסף, כי יכול היה לקחת כסף זה למצווה אחרת וכפי המובא בשו"ע [יו"ד רנ"ט, ס' ג-ד] שישראל שנדב דבר לבית הכנסת מותר לשנותו לדבר מצוה אחר. מוסיף השו"ע וכותב אך נוכרי שנדב לבית הכנסת אסור לשנותו למצווה אחרת. ממשיך הרב להסביר שידוע שכל מקום שנאמר בו "העם" הכוונה לערב רב שהיו בעם ישראל. והנה משה רבנו אומר לעם ישראל שיש די והותר לבניית המשכן ומכאן ואילך מי שיתרום תרומתו הולכת למקום אחר ולא למלאכת הקודש. ואכן מיד נאמר בפסוק "ויכלא העם מהביא". כלומר, עם ישראל המשיך להביא כסף וזהב, אך הערב רב הם אלו אשר הפסיקו את תרומתם, כי מטרתם הייתה אך ורק לבניית המשכן, חזו הסיבה לכך שהכריז משה רבנו שמכאן ואילך התרומה לא תלך למלאכת הקודש אלא לצרכים אחרים, כי ידע שמטרתם של הערב רב היא רק למטרת בניית המשכן ולא למטרות אחרות...

הרי לנו מגדולתם וקדושתם של עם ישראל, כיוון שרוצים הם לעשות מצווה ולתרום וכבר גמרו בדעתם להפריש כסף שברשותם למטרת בניית המשכן, זה שהרבו יותר מדי בכסף ובזהב לא יעכב אותם מלתרום את כספם

פניני "אור החיים" הקדוש

לדבינו הקדוש רבי חיים ב"ר משה בן עטר זיע"א
"אלה הדברים אשר צוה ה' לעשת אתם" [ל"ה, א']

שואל ה"אור החיים" הקדוש - מה באה המילה "אלה" למעט?

מסביר ה"אור החיים" הקדוש - הפסוק בא ללמד אותנו על השבת הקדושה, שכן השבת היא שמירה מהמלאכות ושבייתה, ואין עליה מעשה ליטול עליה שכר.

כלומר, השבת היא ב'שב ואל תעשה' ולא ב'קום ועשה', וכיוון שכך לכאורה אין עליה שכר, בא הפסוק וכותב לנו "אלה" דע לך שרק על אלה יש שכר למרות שהיא ב'שב ואל תעשה' בשונה משאר המצוות שאין עליהם שכר ב'שב ואל תעשה' [כמובן חוץ מעבירות שהיה יכול האדם לעבור עבירה ומנע עצמו מכך, שיש על כך שכר].

הרי לנו גודל קדושתה של השבת, עד כדי כך שאומר הפסוק שיש עליה שכר כאשר הוא נמנע ממלאכות ושובת.

פנינים ב"ר משה"ס "זרע שמשון" ותולדות שמשון

לדבינו הקדוש ר' שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זיע"א

"ותתן לי מגן ישעך וימינך תסעדני וענותך תרבני" [י"ח, ל"ז]

מסביר בעל ה"זרע שמשון" את הפסוק על פי "הילקוט" שהבאנו בעלון הקודם - "מגן ישעך" זה הקב"ה שנתן מגן וישועה על כל החטאים. וכיצד נתן את הישועה ומי היה הגורם לישועה? על זה נאמר "וימינך תסעדני" שימין זו התורה הקדושה שנאמר "מימנו אש דת למו". והתורה היא זאת שאמרה יביא אשם ויתכפר לו חוהי הישועה שנתן הקב"ה. ממשיך הפסוק וכותב "וענותך תרבני" שהקב"ה הרבה את הישועה על ידי כך שנתן הזדמנות לחוטא לחזור בתשובה גם לאחר חורבן הבית והוא על ידי תשובה אף כשאין קרבן..

הרי לנו עד כמה הקב"ה חושב ומרבה עצות טובות בשביל להביא את עם ישראל לתיקנו השלם - גם כאשר לא ניתן להביא קרבן, והוא על ידי תשובה שלמה ואמיתית.

הלכה למעשה

מאת הרב מנשה מורנו שליט"א

גמורה לתת סכום מסויים לקופת צדקה מסוימת, כפי שנהגו בעבר בקהילות הקודש, אלא כל אחד בוחר איזה סכום יתן, ולאילו קופה וקהילה תלך תרומתו, ואין יכולת בידי גבאי הצדקה לכופ משהו לתת להם עבורם דוקא. שאין מחויבות קהילתית והשתייכות ברורה במציאות החיים שלנו. והכלל בהילכות צדקה הוא, שכל דבר שאינו חובה גמורה, ובסכום ברור, אפשר ליתנו מכספי מעשרות. (כמבואר כ"ז ברמ"א י"ד רמ"א, א', בט"ז סק"א, בש"ך סק"ג, פת"ש סק"ב, באהבת חסד ח"ב פ"יט ס"ג). ובודאי החיוב בזה גדול יותר, משאר הוצאות שיש מחמת שמחמיר על עצמו באיזה חומרות, בעינין מצות, יין ובשר. וכ"ש מצרכי ביתו, שכל אדם רגיל בהם, שפעמים רבות יש במה לקמץ, אך בסוף לא נותר עבור הנזקקים, שיתכן ובעבורם הכסף הוא להוצאות מינימליות ביותר.

קמחא דפסחא, האם היא חובה או רשות? והאם אפשר לתת מכספי מעשות?

קמחא דפסחא חובה על כל איש, לתת לנצרכים שבאזור מגוריו כפי צורך העניים עבור הוצאות משפחותיהם לפסח, בקניית מצרכי מזון וביגוד. והוא בכלל מצוה **מדאורייתא** שצריך לשמח בחג גם את העניים. (כמבואר בירושלמי פ"ק דב"ב ונפסק ברמ"א תכט"א, ובשעה"צ אות י' כתב טעם לתקנה זו בפסח יותר משאר החגים, אע"פ שחיוב צדקה בחג חובה מדאורייתא בכל מועד מדיני שמחת החג, כפסק השו"ע תקט"ב, ע"פ רמב"ם פ"ו מ"ו"ט, כיון שפסח הוא זמן חירות ויושבין מסובין כל אחד עם בני ביתו ברוב שמחה, ואין כבוד ה' שיהיו אז עניים רעבים וצמאים. ובספר שולחן שלמה מהגרס"ז אורבך פ"ב ביאר שאף ביגוד לצורך החג הוא גם בכלל קמחא דפסחא). **מותר לתת קמחא דפסחא מכספי מעשרות.** כיון שאין חובה

מעשה שהיה...

סיפר הרב גלינסקי זצ"ל - על בחור מוכשר ירא שמים ועדין במידות בישיבת חדרה, אשר נתקף בחידק הכפייתיות... כל היום קיננו במוחו ספקות טורדניים - אולי נגע בידו במקומות המכוסים ואסור לו ללמוד תורה ולהתפלל, ורץ מיד ליטול ידיים... שהרי זה שו"ע מפורש שגופו יהיה נקי!

[מתוך הספר מתיקות ועריבות התורה חלק ג']

הספר "מתיקות ועריבות התורה"

חלק ג'

עכשיו ניתן להשיג ברשת חנויות "יפה נוף"

או במס' 052-7151420

משכן הבית היהודי

מאת הרב אברהם שהרכני שליט"א

השמחה בחיי הנישואים

בעלונים הקודמים למדנו כיצד בונים חיי משפחה טובים ומוצלחים - לדוגמה, כאשר בני זוג גורמים זה לזה לחיך, או מצחיקים זה את זה, תחושת האושר שלהם מהקשר הזוגי יכולה להיות גדולה יותר, דבר המשפיע על האושר בחיים באופן כללי. הזיכרונות הטובים ביותר בחיי הנישואים הם לרוב ממצבים של חוויות טובות ומשותפות, או ממצבים משותפים של שמחה והנאה. נביט אל בן הזוג ונראה אותו במלוא הדרו, עם כל הטוב שבו חנן אותו הקב"ה.

כשמביטים בטוב, מדברים טוב, חושבים טוב - הוא הולך וגדל והשמחה עולה וגואה. כבר נתברכנו בברכת השמחה. היכולת לחוש אותה בחיי הנישואים שלנו תלויה רק בעין טובה על עצמנו.

כשאנו אוהבים, נאמנים, שמחים במי שאנחנו ובחלקנו ומודים לקב"ה על כל שפע הברכה שהעניק לנו ברוב חסדיו, גם הוא יתברך ממשיך וממלא את גן העדן שלנו מנה אחת אפיים. היתרון והרווח הגדול משמירה על מצב זה הוא זוגיות איכותית, מהנה ומאושרת יותר.

הרב אברהם שהרכני שליט"א י"ר מרכז "ביתה" - לייעוץ ותגובות 058-7211235

בא להימנע מקריאת המודעות בשבת:
"ואלה יעמדו על הברכה" אשר בזכותם עלון זה יוצא לאור:

פיסטוקס
רד הפסח 37

העלון מוקדש להצלחה, לזיווג הגון, לזרע בר קיימא, ולהצלחת התורם ובני משפחתו ברוחניות ובגשמיות וכל מילי דמייטב.

פיצה יואלס בית וגן מקיימים בקשתו של ר' יואל ז"ל לתת יותר ולגבות פחות!
02-64-222-90
יואל'ס
PIZZA & MORE

אפגה הפסגה
10 הפסגה
קפה, משקאות, ממתקים, מתנות, לוטו, בלונים ועוד..

אופטיקה ראה טובה
מסגרת כולל עדשות ב-199 ₪ בלבד
עד מס' 2-14 צילנדר
רחוב רבי ישראל ג'ארה 37, ירושלים
050-3334940 02-6521859
opticaraz@gmail.com

עולם הציצית
באיכות לא מתפשרים
רח' אלקבץ 4, גבעת שאול, ירושלים (מול ברוך פארם)
טל: 058-6505815 | olam.hatsitsit@gmail.com

נעלי קרן אור
נאלס אל המפסחה
רח' הרב שלמה אלקבץ 4
גבעת שאול.
058-5777795

לע"נ ישראל בן גאולה.
ת.נ.צ.ב.ה.

צ'אבס
בשר • עופות • דגים
בית וגן הפסגה 10
02-6439131
מוקד הזמנות, והזמנות בווצ'אפ
050-260-3330

אליעזרא - אלקטרוניקה
פזאפ'מ, נג'מ'מ, מלמ'מ ועוד...
רח' הפסגה - 45
0733134400 053-3188440

ברוכים מרקט
רח' אליעזר הלוי 2
טל' למשלוחים
02-5633301

המכולת בשכונת
רח' קריית משה 11
טל' למשלוחים: 02-5717813

אלתא סספרת - אלתא
050-9094047 בית וגן 42